

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.3.2010
KOM(2010) 2020 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

EUROPA 2020

En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst

Forord

2010 skal være begyndelsen på en ny start. Europa skal komme stærkere ud af den økonomiske og finansielle krise.

De økonomiske realiteter udvikler sig hurtigere end de politiske, som vi har set det med finanskrisens globale følger. Vi må acceptere, at den øgede økonomiske indbyrdes afhængighed også kræver et mere beslutsomt og sammenhængende svar på politisk niveau.

I de sidste to år er millioner af mennesker blevet arbejdsløse. Krisen har medført en gældsbyrde, som vil tynde os i mange år. Den har lagt nyt pres på vores sociale samhørighed. Den har også blotlagt nogle grundlæggende sandheder om de udfordringer, den europæiske økonomi står over for. Og i mellemtiden udvikler den globale økonomi sig videre. Europas svar vil være afgørende for vores fremtid.

Krisen er et advarselssignal på et tidspunkt, hvor vi må erkende, at "business as usual" vil betyde en gradvis nedtur til anden række i den nye globale orden. Det er sandhedens time for Europa. Det er nu, vi skal være modige og ambitiøse.

Vores kortsigtede prioritet er at komme godt ud af krisen. Det vil være hårdt i et stykke tid, men vi vil klare det. Der er gjort store fremskridt med behandling af "dårlige" banker, genopretning af de finansielle markeder og anerkendelse af nødvendigheden af en stærk politisk koordinering i euroområdet.

For at sikre en bæredygtig fremtid skal vi allerede nu kigge ud over det korte sigt. Europa skal tilbage på banen. Og derefter blive på banen. Det er formålet med Europa 2020. Det handler om flere arbejdspladser og bedre levevilkår. Det viser, at Europa er i stand til at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, finde vejen til at skabe nye arbejdspladser og afstikke en kurs for vores samfund.

De europæiske ledere har samme opfattelse af, hvilken lære vi kan drage af krisen. Vi er også enige om, at de kommende udfordringer haster. Nu må vi gå sammen om at handle. Europa har mange styrkepunkter. Vi har en talentfuld arbejdsstyrke, vi har en avanceret teknologi- og industribase. Vi har et indre marked og en fælles valuta, som med succes har hjulpet os med at modstå det værst tænkelige. Vi har en gennemprøvet social markedsøkonomi. Vi må have tillid til vores evne til at sætte en ambitiøs dagsorden for os selv og sætte kræfterne ind på at gennemføre den.

Kommissionen foreslår fem målbare EU-mål for 2020, som vil styre processen og blive omsat til nationale mål: for beskæftigelse, for forskning og udvikling, for klimaforandringer og energi, for uddannelse og for bekæmpelse af fattigdom. De viser vejen frem og vil være en målestok for vores succes.

De er ambitiøse, men realistiske. De bakkes op af konkrete forslag for at sikre, at de opfyldes. De flagskibsinitiativer, der fremsættes i dette dokument, viser, hvordan EU kan levere et afgørende bidrag. Vi råder over kraftfulde værktøjer: ny økonomisk styring støttet af det indre marked, vores budget, vores handelspolitik og vores eksterne økonomiske politik samt den disciplin og støtte, som den økonomiske og monetære union giver.

Betingelserne for succes er, at de europæiske ledere og institutioner påtager sig et egentligt ejerskab. Vores nye dagsorden kræver et koordineret europæisk svar, også fra arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet. Hvis vi handler sammen, kan vi tage kampen op og komme stærkere ud af krisen. Vi har de nye værktøjer og en ny ambition. Nu må vi skride til handling.

José Manuel BARROSO

INDHOLDSFORTEGNELSE

Resumé	5
1. Tid til forandring	7
2. Intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst	10
3. Manglende sammenhæng og flaskehalsproblemer	20
4. Ud af krisen: første skridt mod 2020.....	24
5. Levering af resultater: stærkere styring.....	27
6. Beslutninger, der skal træffes af Det Europæiske Råd	30
Bilag	36

EUROPA 2020-STRATEGI RESUMÉ

Europa står over for forandring. Krisen har slettet års økonomiske og sociale fremskridt og blotlagt strukturelle svagheder i Europas økonomi. I mellemtiden bevæger verden sig hastigt fremad, og de langsigtede udfordringer - globalisering, ressourcepres, aldring - tager til i styrke. EU skal nu tage vare på sin fremtid.

Europa har størst chance for succes, hvis vi handler sammen – som en Union. Vi har brug for en strategi, der kan hjælpe os med at komme stærkere ud af krisen og omdanne EU til en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der sikrer høj beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed. Europa 2020 giver en vision for EU's sociale markedsøkonomi i det 21. århundrede.

Europa 2020 foreslår tre gensidigt forstærkende prioriteter:

- Intelligent vækst: udvikling af en økonomi baseret på viden og innovation.
- Bæredygtig vækst: fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi.
- Inklusiv vækst: fremme af en økonomi med høj beskæftigelse, der sikrer social og geografisk samhørighed.

EU skal definere, hvor vi ønsker at være i 2020. I den henseende foreslår Kommissionen følgende overordnede EU-mål:

- 75 % af befolkningen mellem 20-64 år skal være i beskæftigelse.
- 3 % af EU's BNP skal investeres i F&U.
- "20/20/20"-målene på klima- og energiområdet skal være opfyldt (herunder en emissionsreduktion på 30 %, hvis betingelserne er til stede).
- Andelen af unge, der forlader skolen tidligt, bør reduceres til under 10 %, og mindst 40 % af den unge generation skal have en uddannelse på tertiært niveau.
- Der skal være 20 millioner færre mennesker, som risikerer et liv i fattigdom.

Disse mål hænger sammen og er afgørende for vores samlede succes. For at sikre, at hver enkelt medlemsstat skræddersyr Europa 2020-strategien til sine særlige behov, foreslår Kommissionen, at EU-målene omsættes til nationale mål og køreplaner.

Målene afspejler de tre prioriteter, nemlig en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, men de er ikke udtømmende: det vil være nødvendigt med en række foranstaltninger på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan for at understøtte dem. Kommissionen fremsætter syv flagskibsinitiativer for at sikre fremskridt på hvert prioriteret område:

- "Innovation i EU" for at skabe bedre rammer og finansiering for forskning og innovation, så det sikres, at innovative idéer kan omdannes til nye varer og tjenester, som skaber vækst og beskæftigelse.
- "Unge på vej" for at gøre uddannelsessystemerne mere effektive og gøre det nemmere for unge mennesker at komme ind på arbejdsmarkedet.

- "En digital dagsorden for Europa" for at udbrede højhastighedsinternet og udnytte fordelene ved et digitalt indre marked for husholdninger og virksomheder.
- "Et ressourceeffektivt Europa", der skal bidrage til at adskille økonomisk vækst fra ressourceforbruget, støtte overgangen til en lavemissionsøkonomi, øge anvendelsen af vedvarende energikilder, modernisere vores transportsektor og fremme energieffektivitet.
- "En industripolitik for en globaliseret verden" for at forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV, og støtte udviklingen af en stærk og bæredygtig industribase, der kan konkurrere globalt.
- "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job" for at modernisere arbejdsmarkedet og sætte folk i stand til at udvikle deres kvalifikationer hele livet igennem for at øge erhvervsfrekvensen og bedre matche udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft, herunder gennem arbejdskraftens mobilitet.
- "En europæisk platform mod fattigdom" for at sikre social og geografisk samhørighed, således at vækst og jobskabelse kommer så mange til gode som muligt, og således at folk, der oplever fattigdom og social udelukkelse, får mulighed for at leve i værdighed og tage aktiv del i samfundet.

Disse syv flagskibsinitiativer vil forpligte både EU og medlemsstaterne. Instrumenter på EU-niveau, herunder det indre marked, finansielle incitamenter og eksterne politikværktøjer, vil blive fuldt ud mobiliseret for at klare flaskehalsproblemer og opfylde Europa 2020-målene. En øjeblikkelig prioritet for Kommissionen vil være at fastlægge, hvad der skal gøres for at afstikke en troværdig exitstrategi, fortsætte reformen af det finansielle system, gennemføre en finanspolitisk konsolidering for langsigtet vækst og styrke koordineringen inden for Den Økonomiske og Monetære Union.

Det vil være nødvendigt med en stærkere økonomisk styring for at opnå resultater. Europa 2020 baseres på to søjler: en tematisk tilgang som skitseret ovenfor, der kombinerer prioriteter og overordnede mål; og landerapportering, der hjælper medlemsstaterne med at udvikle deres strategier og vende tilbage til bæredygtig vækst og holdbare offentlige finanser. Der vil blive vedtaget overordnede retningslinjer på EU-niveau, der afspejler EU's prioriteter og mål. Der vil blive rettet landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne. Der vil kunne fremsættes advarsler, hvis medlemsstaterne ikke reagerer hensigtsmæssigt. Rapportering inden for rammerne af Europa 2020 og evaluering inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten vil ske samtidig, men instrumenterne holdes adskilte for at bevare stabilitets- og vækstpakten integritet.

Det Europæiske Råd vil have fuldt ejerskab og være fokuspunkt for den nye strategi. Kommissionen vil overvåge fremskridt med opfyldelse af målene, fremme politikudveksling og fremsætte de nødvendige forslag for at styre indsatsen og fremme EU's flagskibsinitiativer. Europa-Parlamentet vil være drivkraft for mobilisering af borgerne og være medlovgiver for nøgleinitiativer. Denne partnerskabstilgang bør udvides til også at omfatte EU's udvalg, nationale parlamenter og nationale, lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, interessenter og civilsamfund, således at alle bidrager med resultater til denne vision.

Kommissionen foreslår, at Det Europæiske Råd i marts godkender strategiens overordnede tilgang og EU's overordnede mål, og i juni vedtager strategiens detaljerede parametre, herunder de overordnede retningslinjer og de nationale mål. Kommissionen ser også frem til Europa-Parlamentets synspunkter og støtte til en succesrig gennemførelse af Europa 2020.

1. TID TIL FORANDRING

Krisen har slettet de seneste fremskridt

Den seneste økonomiske krise er uden fortilfælde i vores generation. Den stabile stigning i den økonomiske vækst og jobskabelsen, som vi har oplevet i det seneste årti, er væk – BNP faldt med 4 % i 2009, industriproduktionen faldt til niveauet i 1990'erne, og 23 millioner borgere – eller 10 % af den aktive befolkning – er nu arbejdsløse. Krisen har været et enormt chok for millioner af borgere, og den har blotlagt nogle grundlæggende svagheder i vores økonomi.

Krisen har også gjort det meget vanskeligere at sikre den fremtidige økonomiske vækst. Vores finansielle system er stadig skrøbeligt, og det bremser genopretningen, da virksomheder og husholdninger har svært ved at låne, forbruge og investere. Vores offentlige finanser er alvorligt påvirket, med underskud på gennemsnitlig 7 % af BNP og gælds niveauer på over 80 % af BNP – to år med krise har slettet tyve års finanspolitisk konsolidering. Vores vækstpotentiale er blevet halveret under krisen. Mange investeringsplaner, talenter og ideer risikerer at gå til spilde på grund af usikkerhed, træg efterspørgsel og manglende finansiering.

Europas strukturelle svagheder er blevet blotlagt

Den umiddelbare udfordring er at komme ud af krisen, men den største udfordring vil være ikke at forsøge at vende tilbage til situationen før krisen. Allerede før krisen var der mange områder, hvor Europa ikke gjorde tilstrækkelig hurtige fremskridt i forhold til den øvrige verden:

- Europas gennemsnitlige vækstrate har strukturelt set været lavere end hos vores væsentligste økonomiske partnere, hovedsageligt på grund af et produktivitetsgab, der er blevet større i de seneste ti år. Meget af dette skyldes forskellige erhvervsstrukturer kombineret med lavere investeringer i F&U og innovation, utilstrækkelig brug af informations- og kommunikationsteknologier, uvillighed i nogle dele af samfundet til at være innovative, hindringer for markedsadgang og et mindre dynamisk erhvervsmiljø.
- Selv om der er sket fremskridt, er Europas beskæftigelsesfrekvenser - på gennemsnitlig 69 % for personer mellem 20-64 år - stadig mærkbart lavere end i andre dele af verden. Kun 63 % af kvinderne er i arbejde sammenlignet med 76 % af mændene. Kun 46 % af de ældre arbejdstagere (55-64) er i beskæftigelse sammenlignet med over 62 % i USA og Japan. Endvidere arbejder europæiske arbejdstagere gennemsnitlig 10 % færre timer end amerikanske og japanske arbejdstagere.
- Den demografiske aldring tager til. Når baby-boom-generationen går på pension, vil EU's aktive befolkning begynde at falde fra 2013/2014. Antallet af personer over 60 år stiger to gange hurtigere end før 2007 – med omkring to millioner hvert år sammenlignet med en million tidligere. Kombinationen af færre personer i den arbejdende del af befolkningen og en højere andel pensionerede vil lægge ekstra pres på vores velfærdssystemer.

Flere globale udfordringer

Samtidig med at Europa skal takle sine egne strukturelle svagheder, ændrer verden sig hurtigt og vil være meget anderledes ved udløbet af det næste årti:

- Vores økonomier er i stadig højere grad sammenkoblet. Europa vil fortsat drage fordel af at være en af verdens mest åbne økonomier, men konkurrencen fra udviklede økonomier og nye vækstøkonomier tager til. Lande som Kina og Indien investerer kraftigt i forskning

og teknologi for at bringe deres industrier højere op i værdikæden og springe direkte ind i den globale økonomi. Det lægger pres på visse sektorer i vores økonomi, hvis de skal forblive konkurrencedygtige, men enhver trussel er også en mulighed. I takt med at disse lande udvikler sig, vil der åbnes nye markeder for mange europæiske virksomheder.

- Der skal rettes op på det globale finansmarked. Adgangen til lette lån, kortsigtede dispositioner og overdrevne risici på de finansielle markeder i hele verden fremkaldte spekulativ adfærd og førte til overophedet vækst og betydelige ubalancer. Europa er optaget af at finde globale løsninger for at sikre et effektivt og holdbart finansielt system.
- Klima- og ressourceudfordringerne kræver drastiske foranstaltninger. Den stærke afhængighed af fossile brændstoffer, som f.eks. olie, og en ineffektiv brug af råmaterialer udsætter forbrugere og erhvervsliv for skadelige og dyre prishopp, truer vores økonomiske sikkerhed og bidrager til klimaforandringer. Væksten i verdens befolkning fra 6 til 9 milliarder vil intensivere den globale konkurrence om naturressourcer og lægge pres på miljøet. EU skal fortsat samarbejde med andre dele af verden i et forsøg på at finde en global løsning på klimaforandringerne, samtidig med at vi gennemfører vores klima- og energistrategi i hele EU.

Europa skal handle for at undgå tilbagegang

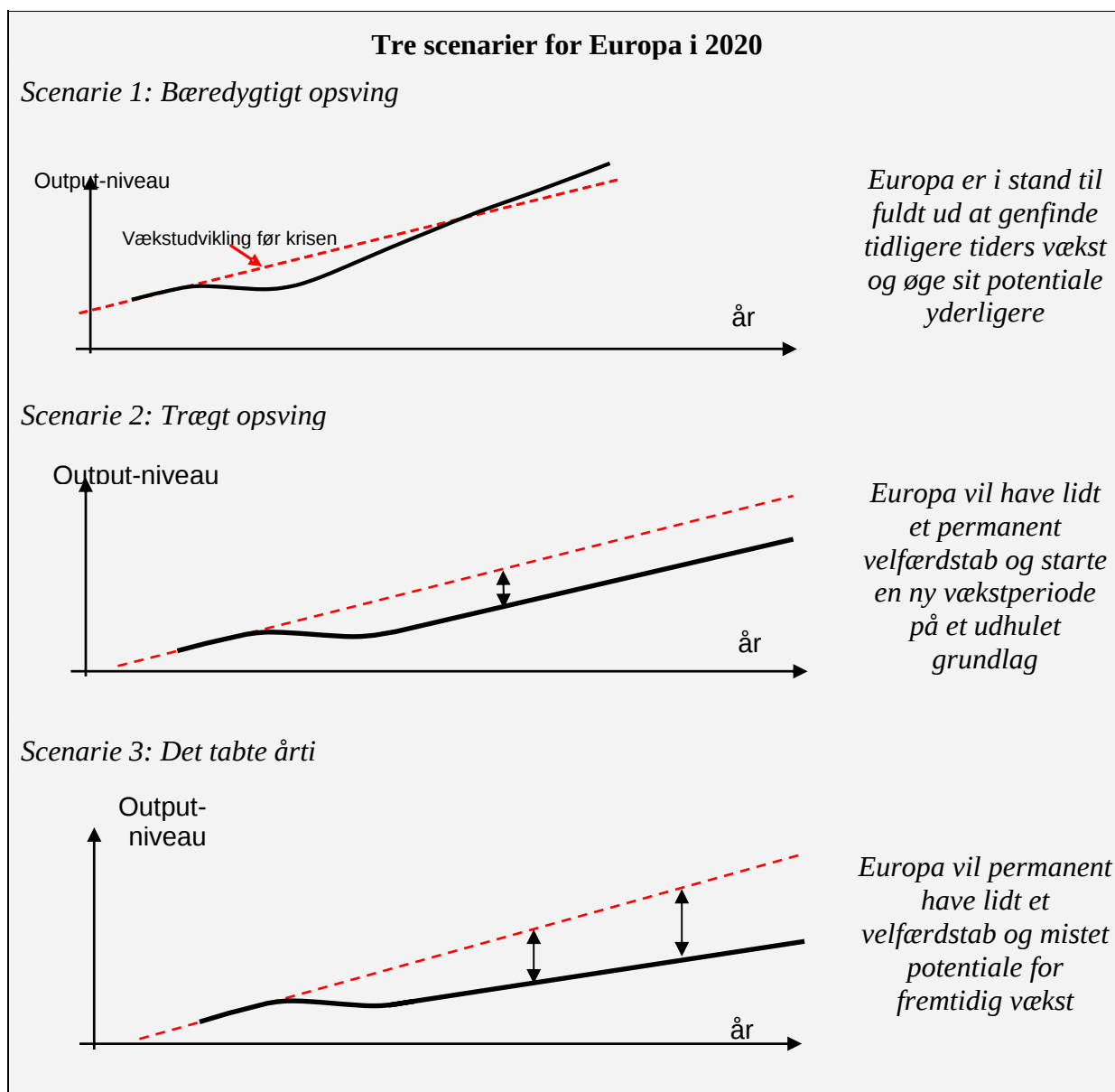
Vi kan på flere punkter drage en lære af denne krise:

- De 27 EU-økonomier er stærkt sammenkoblede: krisen understregede de tætte forbindelser og afsmittende virkninger mellem medlemsstaternes økonomier, navnlig i euroområdet. Reforme eller manglende reforme i et land påvirker resultaterne i alle andre lande, hvilket de seneste begivenheder har vist. Endvidere har krisen og presset på de offentlige udgifter gjort det vanskeligere for nogle medlemsstater at finde tilstrækkelig finansiering til basisinfrastruktur på transport- og energiområdet ikke kun til at udvikle deres egne økonomier, men også til at hjælpe dem med at deltage fuldt ud i det indre marked.
- Koordinering i EU virker: svaret på krisen viste, at hvis vi samarbejder, er vi klart mere effektive. Det beviste vi ved at gennemføre fælles foranstaltninger for at stabilisere banksystemet og gennem vedtagelsen af en europæisk økonomisk genopretningsplan. I en globaliseret verden kan intet land alene effektivt takle udfordringerne;
- EU skaber merværdi på den globale scene. EU vil kun kunne påvirke de globale politiske beslutninger, hvis vi handler sammen. En stærkere repræsentation udadtil skal ledsages af en stærkere samordning indadtil.

Krisen har ikke bare været et engangstilfælde, så vi kan fortsætte som "business as usual". De udfordringer, EU står over for, er større end før recessionen, samtidig med at vores spillerum er begrænset. Og resten af verden står ikke stille. G20's øgede betydning viser vækstlandenes stigende økonomiske og politiske magt.

Europa skal nu træffe klare, men udfordrende valg. Enten løfter vi sammen opsvingets kortsigtede udfordringer og de mere langsigtede udfordringer - globalisering, ressourcepres, aldring - for at opveje de seneste tab, genvinde konkurrencedygtighed, styrke produktiviteten og bringe EU tilbage på velfærdsvejen ("bæredygtigt opsving").

Eller vi fortsætter i et langsomt og stort set ukoordineret reformtempo og risikerer at ende med et permanent velfærdstab, en træg vækstrate ("trægt opsving"), der må forventes at føre til høj arbejdsløshed og social nød, og en relativ tilbagegang på verdensscenen ("det tabte årti").

Europa har mulighederne

Europa har mange styrkepunkter; vi har en talentfuld og kreativ befolkning, en stærk industribase, en dynamisk servicesektor, en blomstrende landbrugssektor af høj kvalitet, en stærk søfartstradition, vores indre marked og fælles valuta, en stilling som verdens største handelsblok og det primære mål for udenlandske direkte investeringer. Og vi har også vores stærke værdier, demokratiske institutioner, vores omsorg for økonomisk, social og geografisk samhørighed og solidaritet, respekt for miljøet, vores kulturelle diversitet og ligestilling mellem mænd og kvinder – for bare at nævne nogle. Mange af vores medlemsstater er blandt de mest innovative og udviklede økonomier i verden. Men Europa har størst chance for succes, hvis vi handler sammen – som en Union.

Når EU og medlemsstaterne hidtil har stået over for store begivenheder, har de løftet udfordringen. I 1990'erne lancerede Europa verdens største indre marked understøttet af en fælles valuta. For kun få år siden ophørte Europas deling, da nye medlemsstater blev medlem af EU, og andre slog ind på vejen mod medlemskab eller en tættere forbindelse med EU. I de seneste to år har fælles foranstaltninger i form af den europæiske genopretningsplan, der blev vedtaget, da krisen var på sit højeste, bidraget til at forebygge en økonomisk nedsmeltning, samtidig med at vores velfærdssystemer har bidraget til at beskytte borgerne mod endnu hårdere tider.

Europa er i stand til at handle i krisetider og tilpasse økonomierne og samfundene. Og i dag står de europæiske borgere igen over for en omstilling for at klare følgerne af krisen, Europas strukturelle svagheder og stadig større globale udfordringer.

På den måde skal vores udgang af krisen være vores indgang til en ny økonomi. For at vores egen og kommende generationer fortsat kan nyde godt af en høj livskvalitet understøttet af Europas enestående sociale modeller, er det nødvendigt at handle nu. Vi har brug for en strategi for at omdanne EU til en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der giver høj beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed. Det er Europa 2020-strategien. Det er en dagsorden for alle medlemsstaterne, der tager højde for forskellige behov, forskellige udgangspunkter og specifikke nationale forhold for at fremme vækst for alle.

2. INTELLIGENT, BÆREDYGTIG OG INKLUSIV VÆKST

Hvordan skal Europa se ud i 2020?

Tre prioriteter bør være centrale i Europa 2020¹:

- Intelligent vækst – udvikling af en økonomi baseret på viden og innovation.
- Bæredygtig vækst - fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi.
- Inklusiv vækst – fremme af en økonomi med høj beskæftigelse, der sikrer økonomisk, social og geografisk samhørighed.

Disse tre prioriteter er gensidigt forstærkende. De giver en vision for Europas sociale markedsøkonomi i det 21. århundrede.

For at støtte vores indsats og styre fremskridtene er der bred enighed om, at EU bør fastsætte et begrænset antal fælles overordnede mål for 2020. Disse mål bør være udtryk for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. De skal være målbare, kunne afspejle medlemsstaternes forskellige situationer og være baseret på tilstrækkelig pålidelige data af hensyn til sammenligneligheden. Følgende mål er udvalgt på dette grundlag – og en opfyldelse af dem vil være afgørende for succes i 2020:

- Beskæftigelsesfrekvensen for befolkningen mellem 20-64 år skal øges fra de nuværende 69 % til mindst 75 %, bl.a. gennem en større inddragelse af kvinder og ældre arbejdstagere og en bedre integration af migranter i arbejdsstyrken.

¹ Der var stor tilslutning til disse temaer i den offentlige høring, Kommissionen gennemførte. For yderligere oplysninger om høringen henvises til http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm

- EU har på nuværende tidspunkt et mål om at investere 3 % af BNP i F&U. Dette mål har gjort det muligt at fokusere på behovet for, at både den offentlige og den private sektor investerer i F&U, men det fokuserer på input snarere end på virkning. Der er et klart behov for at forbedre betingelserne for privat F&U i EU, og mange af de foranstaltninger, der foreslås i denne strategi, går i den retning. Det er også klart, at ved at sammenholde F&U og innovation vil vi få en bredere udgiftsramme, der vil være mere relevant for erhvervsaktiviteter og for produktivitetsfremmende foranstaltninger. Kommissionen foreslår at bevare 3 %-målet, og samtidig udvikle en indikator for F&U- og innovationsintensiteten.
- Reducere drivhusgasemissioner med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet eller med 30 %, hvis betingelserne er til stede². Øge de vedvarende energikilders andel af vores endelige energiforbrug til 20 % og øge energieffektiviteten med 20 %.
- Et mål på det uddannelsesmæssige område, der takler problemet med unge, der forlader skolen for tidligt, ved at reducere denne andel til 10 % fra de nuværende 15 % og samtidig øge den andel af befolkningen mellem 30-34 år, der afslutter en tertiær uddannelse, fra 31 % til mindst 40 % i 2020.
- Antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser bør reduceres med 25 %, så over 20 millioner mennesker kommer ud af fattigdom³.

Disse mål hænger sammen. Bedre uddannelsesniveauer øger f.eks. beskæftigelsesegnheden, og en højere beskæftigelsesfrekvens bidrager til at nedbringe fattigdom. Større kapacitet for forskning og udvikling og innovation i alle økonomiens sektorer kombineret med øget ressourceeffektivitet vil forbedre konkurrenceevnen og fremme jobskabelsen. Investeringer i renere lavemissionsteknologier vil hjælpe vores miljø, bidrage til at bekæmpe klimaforandringer og skabe nye virksomheder og beskæftigelsesmuligheder. Vi bør alle rette vores opmærksomhed mod opfyldelsen af disse mål. Det vil kræve stærkt lederskab, engagement og en effektiv gennemførelsesmekanisme for at ændre holdninger og praksis i EU og levere de resultater, der er opstillet i disse mål.

Målene er repræsentative, men ikke udtømmende. De giver et generelt overblik over, hvor Kommissionen ønsker, at EU befinder sig i forhold til visse nøgleparametre i 2020. De repræsenterer ikke en "fiks og færdig"-tilgang. Hver medlemsstat er forskellig, og EU-27 er mere forskelligartet end for ti år siden. På trods af disse forskelligheder med hensyn til udvikling og levestandard mener Kommissionen, at de foreslåede mål er relevante for alle medlemsstaterne, både nye og gamle. Investeringer i forskning og udvikling og innovation, i uddannelse og i ressourceeffektive teknologier vil være nyttige for både traditionelle sektorer og landdistrikter samt avancerede serviceøkonomier. De vil styrke den økonomiske, sociale og geografiske samhørighed. For at sikre, at alle medlemsstaterne skræddersyr Europa 2020-strategien til deres særlige situation, foreslår Kommissionen, at EU-målene omsættes til nationale mål og køreplaner, der afspejler den enkelte medlemsstats nuværende situation, og det ambitionsniveau medlemsstaten er i stand til at nå som led i en bredere EU-indsats for at opfylde disse mål. Ud over medlemsstaternes indsats vil Kommissionen foreslå en række ambitiøse foranstaltninger på EU-niveau, der skal bringe EU

² Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009 konkluderede, at som en del af en global og samlet aftale for tiden efter 2012 gentager EU sit betingede tilbud om at gå over til en 30 %'s reduktion i 2020 i forhold til 1990-niveauet, forudsat at andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og at udviklingslandene yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter.

³ Den nationale fattigdomsgrænse defineres som 60 % af den disponible middelindkomst i hver medlemsstat.

videre på en ny og mere bæredygtig vækstkurs. Kombinationen af en indsats på EU-niveau og medlemsstatsniveau vil være gensidigt forstærkende.

Intelligent vækst – en økonomi baseret på viden og innovation

Intelligent vækst betyder en styrkelse af viden og innovation som drivkraft for fremtidens vækst. Det kræver en forbedring af kvaliteten af vores uddannelse, en styrkelse af vores forskningsindsats, en bedre innovations- og videnovertførsel i EU med fuld udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologier og garanti for, at innovative ideer kan omdannes til nye produkter og tjenester, som skaber vækst, kvalitetsjob og bidrager til at takle europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. Men for at dette lykkes, skal foranstaltningerne kombineres med iværksætterånd, finansiering og fokus på brugernes behov og markedsmuligheder.

Europa skal handle:

- Innovation: Europas udgifter til F&U er på under 2 %, sammenlignet med 2,6 % i USA og 3,4 % i Japan, navnlig som følge af lavere private investeringer. Det er ikke kun de absolutte udgifter til F&U, der tæller – Europa skal fokusere på virkningen og sammensætningen af forskningsudgifterne og forbedre betingelserne for den private sektors investeringer i F&U i EU. Vi har færre højteknologivirksomheder, og det forklarer halvdelen at det gab, der er i forhold til USA.
- Uddannelse og livslang læring: En fjerdedel af alle elever har dårlige læsekompetencer, og en syvendel af de unge forlader uddannelsessystemet for tidligt. Omkring 50 % opnår middelkvalifikationer, men ofte matcher de ikke arbejdsmarkedets behov. Mindre end en ud af tre personer mellem 25-34 år har en universitetsgrad sammenlignet med 40 % USA og over 50 % i Japan. Ifølge Shanghai-indekset er der kun to europæiske universiteter, der rangerer blandt verdens top 20.
- Det digitale samfund: Den globale efterspørgsel efter informations- og kommunikationsteknologier udgør et marked på 2 000 mia. EUR, men kun en fjerdedel stammer fra europæiske virksomheder. Europa sakker også bagud med højhastighedsinternet, og det påvirker muligheden for innovation, bl.a. i landdistrikter, samt onlinespredning af viden og onlinesalg af varer og tjenester.

Handling under denne prioritet vil styrke Europas innovationskapacitet, forbedre de uddannelsesmæssige resultater og uddannelsesinstitutionernes kvalitet og output og udnytte de økonomiske og samfundsmæssige fordele ved et digitalt samfund. Disse politikker bør føres både på regionalt og nationalt plan og på EU-plan.

Flagskibsinitiativ: "Innovation i EU"

Formålet med dette initiativ er at fokusere F&U og innovationspolitik på de udfordringer, vores samfund står over for, f.eks. klimaforandringer, energi og ressourceeffektivitet, sundhed og demografiske ændringer. Alle led i innovationskæden bør styrkes, fra "blue sky"-forskning til markedsføring.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At videreudvikle det europæiske forskningsrum, udvikle en strategisk forskningsdagsorden med fokus på udfordringer som f.eks. energi, sikkerhed, transport, klimaforandringer og ressourceeffektivitet, sundhed og aldring, miljøvenlige produktionsmetoder og arealforvaltning og styrke fælles programmering med medlemsstater og regioner.

- At forbedre rammebetingelserne for erhvervslivets innovationsmuligheder (dvs. indføre et fælles EU-patent og en særlig patentdomstol, modernisere rammerne for ophavsret og varemærker, forbedre SMV's adgang til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fremskynde indførelsen af interoperable standarder, forbedre adgangen til kapital og fuldt ud udnytte efterspørgselspolitikker, f.eks. gennem offentlige indkøb og intelligent lovgivning).
- At iværksætte "europæiske innovationspartnerskaber" mellem EU og nationale niveauer for at fremskynde udviklingen og udbredelsen af de teknologier, der er nødvendige for at klare de identificerede udfordringer. Det første vil omfatte: "opbygning af en bioøkonomi inden 2020", "nøglen til udvikling af teknologier, der kan forme Europas industrielle fremtid" og "teknologier, der giver ældre mennesker mulighed for at leve uafhængigt og være aktive i samfundet".
- At styrke og videreudvikle EU-instrumenters rolle, så de kan støtte innovation (f.eks. strukturfonde, midler til udvikling af landdistrikter, F&U-rammeprogram, CIP, SET-plan), herunder gennem et tættere samarbejde med EIB, og strømline administrative procedurer for at lette adgangen til finansiering, navnlig for SMV, og indføre mekanismer, der stimulerer innovation i tilknytning til CO₂-markedet, navnlig for de virksomheder, der udvikler sig hurtigt.
- At fremme af videnpartnerskaber og styrke forbindelserne mellem uddannelse, erhvervsliv, forskning og innovation, herunder gennem EIT, og fremme iværksættervirksomhed ved at støtte unge innovative virksomheder.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Reformere de nationale (og regionale) F&U- og innovationssystemer for at skabe fremragende præstationer og intelligent specialisering, styrke samarbejdet mellem universiteter, forskning og erhvervsliv, gennemføre fælles programmering og fremme tværnationalt samarbejde på områder med EU-merværdi og tilpasse de nationale finansieringsprocedurer tilsvarende for at sikre spredning af teknologi på hele EU's område.
- Sikre et tilstrækkeligt udbud af uddannede inden for naturvidenskab, matematik og teknik og fokusere skolernes pensum på kreativitet, innovation og iværksættervirksomhed.
- Prioritere udgifter på videnområdet, herunder ved at bruge skattelettelser og andre finansielle instrumenter for at fremme større private F&U-investeringer.

Flagskibsinitiativ: "Unge på vej"

Formålet er at gøre Europas højere uddannelsesinstitutioner mere attraktive internationalt og generelt løfte uddannelsesniveaet i EU ved at kombinere både fremragende præstationer og lige muligheder og fremme studerendes og praktikanter mobilitet og unge menneskers beskæftigelsessituation.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At integrere og styrke EU's mobilitet, universitets- og forskningsprogrammer (som f.eks. Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus og Marie Curie) og koble disse til nationale programmer og ressourcer.
- At fremskynde moderniseringen af det højere uddannelsessystem (læseplaner, forvaltning og finansiering), herunder ved benchmarking af universiteternes resultater og uddannelsesmæssige output i en global sammenhæng.
- At udforske muligheder for at fremme iværksættervirksomhed gennem mobilitetsprogrammer for unge fagfolk.
- At fremme anerkendelse af ikke-formel og uformel læring.
- At indføre rammer for unges beskæftigelse med politikker, der tager sigte på at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden: sammen med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter skal dette fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet gennem lærlingekontrakter, praktikophold og anden erhvervs erfaring, herunder ordningen ("Dit første EURES-job"), der skal øge unges jobmuligheder ved at fremme mobilitet i hele EU.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Sikre effektive investeringer i uddannelsessystemer på alle niveauer (fra førskoleniveau til det tertiære niveau).
- Forbedre det uddannelsesmæssige output, indarbejde hvert segment (førskoleniveau, primært og sekundært niveau, erhvervsuddannelse og tertiært niveau) i en integreret tilgang, der omfatter nøglekompetencer og tager sigte på at begrænse antallet af unge, der forlader skolen for tidligt.
- Fremme uddannelsessystemernes åbenhed og relevans ved at udvikle nationale kvalifikationsrammer og i højere grad rette læringen mod arbejdsmarkedets behov.
- Forbedre unge menneskers adgang til arbejdsmarkedet gennem integrerede foranstaltninger, der f.eks. omfatter vejledning, rådgivning og lærlingeuddannelse.

Flagskibsinitiativ: "En digital dagsorden for Europa"

Målet er at opnå bæredygtige økonomiske og sociale fordele af et digitalt indre marked baseret på hurtigt og ultrahurtigt internet og interoperable applikationer med bredbåndsadgang for alle inden 2013, adgang for alle til meget højere internethastigheder (30 Mbps eller mere) inden 2020, og adgang for 50 % eller flere af de europæiske husholdninger til internetforbindelser på over 100 Mbps.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At tilvejebringe en stabil retlig ramme, der stimulerer investeringer i en åben og konkurrencedygtig infrastruktur til højhastighedsinternet og tilknyttede tjenester.
- At udvikle en effektiv spektrumpolitik.
- At fremme brugen af EU's strukturfonde for at fremme denne dagsorden.
- At oprette et egentligt indre marked for onlineindhold og -tjenester (dvs. grænseløse og sikre EU-webtjenester og digitale indholdsmarkeder med et højt sikkerhedsniveau, en afbalanceret retlig ramme med klare ordninger for rettigheder, fremme af multiterritoriale licenser, passende beskyttelse og aflønning af rettighedshavere og aktiv støtte til digitalisering af Europas rige kulturarv og, udvikle en global styring af internettet.
- At reformere forsknings- og innovationsfinansiering og øge støtten til IKT for at styrke Europas teknologiske formåen på strategiske nøgleområder og skabe betingelser for SMV med høj vækst, der kan være førende på vækstmarkeder og stimulere IKT-innovation i alle erhvervssektorer.
- At fremme adgang til internettet og udbredelse til alle europæiske borgere, navnlig gennem foranstaltninger til støtte for it-kundskaber og it-adgang.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Udarbejde operationelle strategier for højhastighedsinternet og målrette offentlig finansiering, herunder strukturfonde, på områder, der ikke fuldt ud finansieres via private investeringer.
- Indføre en retlig ramme for koordinering af den offentlig indsats for at nedbringe omkostningerne ved netudbygning.
- Fremme udbredelsen og brugen af moderne tilgængelige onlinetjenester (f.eks. e-forvaltning, e-sundhed, intelligente hjem, digitale færdigheder, sikkerhed).

Bæredygtig vækst - fremme af en mere ressourceeffektiv, grønnere og mere konkurrencedygtig økonomi

Bæredygtig vækst forudsætter udvikling af en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, der udnytter Europas lederskab i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder grønne teknologier, fremskynder udbygningen af intelligente net med anvendelse af IKT, udnytter EU-dækkende net og styrker erhvervslivets konkurrencemæssige fordele, bl.a. inden for fremstilling og i SMV, og giver forbrugerne mulighed for at værdsætte ressourceeffektivitet. En sådan tilgang vil støtte EU i bestræbelserne på at klare sig i en kulstoffattig, ressourcebegrænset verden, samtidig med at vi undgår miljøforringelse, tab af biodiversitet og en uholdbar ressourceanvendelse. Det vil ligeledes styrke den økonomiske, sociale og geografiske samhørighed.

EU skal handle:

- **Konkurrenceevne:** EU har udviklet sig gennem handel, eksport til hele verden og import af rå- og hjælpestoffer og færdigvarer. Over for et stort pres på eksportmarkederne og et voksende udbud af rå- og hjælpestoffer skal vi forbedre vores konkurrenceevne gennem højere produktivitet i forhold til vores vigtigste handelspartnere. Vi skal takle den relative konkurrenceevne i euroområdet og i EU generelt. EU var klart blandt de første med grønne løsninger, men EU's fordel udfordres af nøglekonkurrenter, navnlig Kina og Nordamerika. EU skal bevare sin førende stilling på markedet for grønne teknologier som et middel til at sikre ressourceeffektivitet i hele økonomien og samtidig fjerne flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer og derved øge vores industris konkurrenceevne.
- **Kampen mod klimaforandringer:** For at nå vores klimamål skal vi reducere emissionerne betydeligt hurtigere i det næste årti end i det foregående årti og fuldt ud udnytte de nye teknologiers potentiale, f.eks. CO₂-opsamling og -lagring. En bedre ressourceeffektivitet vil mærkbart bidrage til at begrænse emissioner, spare penge og sætte skub i den økonomiske vækst. Alle sektorer i økonomien – ikke kun de emissionsintensive – er berørte. Vi skal også styrke vores økonomiers evne til at modstå klimaforandringer og vores kapacitet inden for katastrofeforebyggelse og katastrofeberedskab.
- **Ren og effektiv energi:** En opfyldelse af vores energimål kan betyde 60 mia. EUR mindre i olie- og gasimport i 2020. Det er ikke kun økonomiske besparelser. Det er afgørende for vores energisikkerhed. Yderligere fremskridt med integrationen af det europæiske energimarked kan øge BNP med yderligere 0,6 % til 0,8 %. Alene en opfyldelse af EU's mål om 20 % vedvarende energikilder vil kunne skabe over 600 000 arbejdspladser i EU. Sammen med 20 %-målet for energieffektivitet handler det om mere end 1 million nye arbejdspladser.

Foranstaltninger under denne prioritet vil kræve, at vi opfylder vores mål for nedbringelse af emissioner på en måde, der maksimerer fordelene og minimerer omkostningerne, herunder gennem en udbredelse af innovative teknologiske løsninger. Endvidere bør vi tilstræbe at adskille vækst fra energiforbrug og blive en mere ressourceeffektiv økonomi, hvilket ikke bare vil give Europa en konkurrencemæssig fordel, men også nedbringe vores afhængighed af udenlandske råmaterialer og varer.

Flagskibsinitiativ: "Et ressourceeffektivt Europa"

Målet er at støtte overgangen til et ressourceeffektivt lavemissionssamfund, som bruger alle ressourcer på en effektive måde. Formålet er at adskille vores økonomiske vækst fra ressource- og energiforbruget, nedbringe CO₂-emissioner, styrke konkurrenceevnen og sikre større energisikkerhed.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At mobilisere EU's finansielle instrumenter (f.eks. udvikling af landdistrikter, strukturfonde, F&U-rammeprogram, TEN, EIB) som led i en sammenhængende finansieringsstrategi, der samler EU's og medlemsstaternes offentlige og private finansiering.
- At udvikle en ramme for markedsbaserede instrumenter (f.eks. emissionshandel, revision af energiafgifter, statsstøtteregler, større udbredelse af grønne offentlige indkøb).
- At fremlægge forslag om at modernisere og reducere transportsektorens CO₂-emissioner og således bidrage til øget konkurrenceevne. Det kan ske gennem en række foranstaltninger, f.eks. infrastrukturforanstaltninger som tidlig udbredelse af netinfrastrukturer til elektrisk mobilitet, intelligent trafikstyring, bedre logistik, fortsat nedbringelse af CO₂-emissioner fra motorkøretøjer, luft- og søfartssektoren, herunder iværksættelse af et omfattende europæisk "grøn bil"-initiativ, som skal bidrage til at fremme elbiler og hybridbiler takket være forskning, fastsættelse af fælles standarder og udvikling af den nødvendige infrastrukturstøtte.
- At fremskynde gennemførelsen af strategiske projekter med stor europæisk merværdi for at takle kritiske flaskehalsproblemer, navnlig grænseoverskridende afsnit og intermodale knudepunkter (byer, havne, logistiske platforme).
- At videreudvikle det indre marked for energi og gennemføre den strategiske energiteknologiplan (SET), fremme vedvarende energikilder i det indre marked vil også være en prioritet.
- At fremlægge et initiativ for at opgradere Europas net, herunder transeuropæiske energinet, til europæiske supernet, "intelligente net" og sammenkoblinger af bl.a. vedvarende energikilder til nettet (med støtte fra strukturfonde og EIB). Det omfatter fremme af infrastrukturprojekter af stor strategisk betydning for EU i de baltiske lande, Balkanlandene, Middelhavslandene og de eurasiske regioner.
- At vedtage og gennemføre en revideret handlingsplan for energieffektivitet og fremme et omfattende program for ressourceeffektivitet (støtte til SMV og husholdninger) ved at bruge strukturfonde og andre fonde til at skaffe ny finansiering gennem eksisterende meget succesrige eksempler på innovative investeringsordninger. Det vil kunne fremme ændringer i forbrugs- og produktionsmønstre.
- At udarbejde en vision for de strukturelle og teknologiske ændringer, der er nødvendige for et skift til en klimarobust lavemissionsøkonomi inden 2050, og som vil give EU mulighed for at nå sine mål vedrørende emissionsreduktion og biodiversitet. Det omfatter katastrofebyggelse og katastrofeberedskab, mere vægt på samhørighed, landbrugspolitikken, politikken for udvikling af landdistrikter og søfartspolitikken i bekæmpelsen af klimaforandringer, navnlig gennem foranstaltninger baseret på et mere effektivt ressourceforbrug, der også vil bidrage til at forbedre den globale fødevaresikkerhed.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Udfase miljøskadelig støtte og begrænse undtagelser til personer med sociale behov.
- Udbrede markedsbaserede instrumenter, som f.eks. skattemæssige incitament og indkøb, for at tilpasse produktions- og forbrugsmetoder.
- Udvikle intelligente, opgraderede og fuldt sammenkoblede transport- og energiinfrastrukturer og fuldt ud anvende IKT.
- Sikre en koordineret gennemførelse af infrastrukturprojekter inden for EU's hovednet, der på kritisk vis bidrager til effektiviteten af EU's samlede transportsystem.
- Fokuser på transportens bymæssige dimension, hvor en stor del af overbelastningen og emissionerne stammer fra;

- Bruge regulering, udarbejde resultatstandarder og markedsbaserede instrumenter, som f.eks. beskatning, tilskud og indkøb for at reducere energi- og ressourceforbruget, og bruge strukturfonde til at investere i energieffektivitet i offentlige bygninger og i en mere effektiv genanvendelse.
- Skabe incitamenter til at bruge energibesparende instrumenter, der kan gøre energiintensive sektorer mere effektive, f.eks. baseret på brug af IKT.

Flagskibsinitiativ: "En industripolitik for en globaliseret verden"

Industrien og navnlig SMV er hårdt ramt af den økonomiske krise, og alle sektorer står over for globaliseringens udfordringer og en tilpasning af deres produktionsprocesser og produkter til en lavemissionsøkonomi. Virkningen af disse udfordringer vil være forskellig fra sektor til sektor, nogle sektorer vil skulle "starte forfra", mens udfordringerne for andre vil give nye forretningsmuligheder. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med aktørerne i de forskellige sektorer (erhvervsliv, fagforeninger, akademiske kredse, ngo'er, forbrugerorganisationer) og udarbejde en ramme for en moderne industripolitik for at støtte iværksættervirksomhed, vejlede og hjælpe industrien med at kunne klare disse udfordringer, styrke konkurrenceevnen for Europas basis- og fremstillingsindustri og servicesektor og hjælpe med at gribe mulighederne ved globalisering og grøn økonomi. Rammen vil omfatte alle led i den stadig mere internationale værdikæde fra adgang til råmaterialer til eftersalgsservice.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At udarbejde en industripolitik, der giver de bedste rammer for at bevare og udvikle en stærk konkurrencedygtig og diversificeret industribase i Europa, og som støtter fremstillingssektorens overgang til større energi- og ressourceeffektivitet.
- At udvikle en horisontal tilgang til industripolitik, der kombinerer forskellige politikinstrumenter (f.eks. "intelligent" regulering, moderniserede procedurer for offentlige indkøb, konkurrenceregler og fastsættelse af standarder).
- At forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV, bl.a. ved at nedbringe transaktionsomkostningerne ved at drive forretning i Europa, fremme klyngebildning og sikre bedre adgang til finansiering.
- At fremme omstrukturering af kriseramte sektorer mod fremtidsrettede aktiviteter, herunder gennem hurtig flytning af færdigheder til nye højvækstsektorer og markeder og støtte fra EU's statsstøtteordninger og/eller Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning.
- At fremme teknologier og produktionsmetoder, der nedbringer forbruget af naturressourcer, og øge investeringerne i EU's eksisterende naturrigdomme.
- At fremme SMV's internationalisering.
- At sikre, at transport- og logistiknetværk giver EU's industri effektiv adgang til det indre marked og efterfølgende det internationale marked.
- At udvikle en effektiv rumpolitik for at udvikle værktøjer, der giver mulighed for at takle nogle af de vigtige globale udfordringer og bl.a. kunne levere Galileo og GMES.
- At fremme konkurrenceevnen for den europæiske turistsektor;
- At revurdere lovgivningen med henblik på at støtte service- og fremstillingssektorens overgang til større ressourceeffektivitet, herunder mere effektiv genanvendelse. At forbedre den måde, hvorpå den europæiske standardisering fungerer, for at udnytte europæiske og internationale standarder af hensyn til den europæiske industris langsigtede konkurrenceevne. Det vil omfatte fremme af markedsføringen og anvendelse af vigtige basisteknologier.
- At forny EU's strategi til fremme af virksomhedernes sociale ansvar som en vigtig faktor for arbejdstagernes og forbrugernes tillid.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Forbedre erhvervsklimaet, navnlig for innovative SMV, herunder gennem den offentlige sektors indkøb for at støtte innovationsincitament.
- Forbedre betingelserne for håndhævelse af intellektuel ejendomsret.
- Nedbringe virksomhedernes administrative byrde og forbedre kvaliteten af lovgivningen for erhvervslivet.
- Arbejde tæt sammen med aktører i forskellige sektorer (erhvervsliv, fagforeninger, akademikere, ngo'er, forbrugerorganisationer) for at identificere flaskehalsproblemer og udvikle en fælles analyse af, hvordan vi kan bevare en stærk industri- og videnbase og gøre EU til drivkraft i den globale bæredygtige udvikling.

Inklusiv vækst – en økonomi med høj beskæftigelse, der sikrer økonomisk, social og geografisk samhørighed

Inklusiv vækst betyder, at borgerne gennem et højt beskæftigelsesniveau, investeringer i færdigheder, bekæmpelse af fattigdom og modernisering af arbejdsmarkederne, uddannelsessystemet og det sociale beskyttelsessystem bliver i stand til at håndtere forandringer og opbygge et sammenhængende samfund. Det er ligeledes vigtigt, at frugterne af den økonomiske vækst spredes til alle dele af EU, også regionerne i den yderste periferi, og dermed styrker den geografiske samhørighed. Det drejer sig om at sikre adgang og muligheder for alle gennem hele livscyklussen. Europa skal udnytte sit arbejdskraftpotentiale til at takle udfordringerne som følge af en aldrende befolkning og stigende global konkurrence. Det vil være nødvendigt med politikker til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder for at øge erhvervsfrekvensen og således styrke vækst og social samhørighed.

EU skal handle:

- **Beskæftigelse:** På grund af demografiske ændringer vil vores arbejdsstyrke svinde ind. Kun totredjedele af vores erhvervsaktive befolkning er på nuværende tidspunkt i beskæftigelse sammenlignet med over 70 % i USA og Japan. Beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og ældre arbejdstagere er navnlig lav. De unge er hårdt ramt af krisen med en arbejdsløshed på over 21 %. Der er stor risiko for, at borgere, der er væk fra eller løst tilknyttet arbejdslivet, helt vil miste fodfæste på arbejdsmarkedet.
- **Kvalifikationer:** Omkring 80 mio. borgere er lavtuddannede, og livslang læring kommer navnlig de bedst uddannede til gode. I 2020 vil yderligere 16 millioner arbejdspladser kræve høje kvalifikationer, mens efterspørgslen efter lavtuddannet arbejdskraft vil falde med 12 millioner arbejdspladser. Længere arbejdsliv vil også kræve, at arbejdstagerne får mulighed for at erhverve og udvikle nye kvalifikationer gennem hele livet.
- **Bekæmpelse af fattigdom:** 80 millioner mennesker var i risiko for et liv i fattigdom før krisen. 19 millioner er børn. 8 % af dem, der er i arbejde, tjener ikke nok til at komme over fattigdomsgrænsen. Arbejdsløse er i særdeleshed udsatte.

Foranstaltninger under denne prioritet vil kræve en modernisering og styrkelse af vores beskæftigelses- og uddannelsespolitikker og sociale beskyttelsessystemer gennem en øget erhvervsfrekvens og en nedbringelse af den strukturelle arbejdsløshed samt en styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar. Adgang til børnepasning og pasning af andre familiemedlemmer vil være vigtig i den henseende. Anvendelse af flexicurity-principper og adgang til at erhverve nye kvalifikationer for at tilpasse sig nye betingelser og potentielle karriereskift er vejen frem. Det vil

kræve en stor indsats at bekæmpe fattigdom og social udelukkelse og nedbringe ulighederne på sundhedsområdet for at sikre, at alle kan drage fordel af væksten. Det vil også være vigtigt at kunne klare den udfordring, der består i at sørge for en sund og aktiv aldrende befolkning, som sikrer social samhørighed og højere produktivitet.

Flagskibsinitiativ: "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job"

Målet er at skabe betingelser for en modernisering af arbejdsmarkedet for at øge beskæftigelsen og sikre bæredygtige sociale modeller. Borgerne skal have mulighed for at erhverve nye kvalifikationer, således at den nuværende og den kommende arbejdsstyrke kan tilpasse sig nye betingelser og potentielle karriereskift, arbejdsløsheden skal nedbringes, og arbejdsproduktiviteten styrkes.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- Sammen med de europæiske arbejdsmarkedsparter at definere og gennemføre anden fase af flexicurity-dagsordenen, identificere fremgangsmåder for bedre at kunne håndtere økonomiske omvæltninger, bekæmpe arbejdsløshed og øge erhvervsfrekvensen.
- At tilpasse de lovgivningsmæssige rammer i overensstemmelse med principperne for intelligent lovgivning til nye arbejdsmønstre (f.eks. arbejdstider, udstationering af arbejdstagere) og nye risici for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.
- At lette og fremme arbejdskraftens mobilitet inden for EU og bedre matche udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft med den nødvendige støtte fra strukturfondene, bl.a. Den Europæiske Socialfond (ESF), og fremme en fremadskuende og omfattende politik for arbejdsmigration, der på fleksibel vis kan matche arbejdsmarkedets prioriteter og behov.
- At styrke arbejdsmarkedets parter og fuldt ud anvende den sociale dialogs problemløsende potentiale på alle niveauer (EU-niveau, nationalt og regionalt niveau, sektor- og virksomhedsniveau) og fremme et stærkere samarbejde mellem arbejdsmarkedets institutioner, herunder medlemsstaternes arbejdsformidlinger.
- At give en stærk impuls til en strategisk ramme for samarbejde på uddannelsesområdet, der involverer alle aktører. Det bør bl.a. føre til, at der indføres principper for livslang læring (i samarbejde med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, eksperter), bl.a. gennem fleksible læringsforløb mellem forskellige uddannelsessektorer og niveauer, og ved at styrke interessen for erhvervsuddannelser. Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan bør høres med henblik på udvikling af deres eget initiativ på dette område.
- At sikre, at de kompetencer, der er nødvendige for ny læring og adgang til arbejdsmarkedet, er erhvervet og anerkendt inden for almen, faglig, højere og voksenuddannelse, og udvikle et fælles sprog og operationelt værktøj for uddannelse og arbejde: en europæisk referenceramme for kvalifikationer, kompetencer og erhverv (ESCO).

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Gennemføre deres nationale køreplan for flexicurity som vedtaget af Det Europæiske Råd for at nedbringe segmenteringen af arbejdsmarkedet og lette overgange og sikre en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv.
- Gennemgå og regelmæssigt overvåge effektiviteten af skatte- og overførselssystemer, så det kan betale sig at arbejde, med særligt fokus på lavtuddannede, samtidig med at foranstaltninger, der fratager lysten til at drive selvstændig virksomhed, fjernes.
- Fremme nye former for balance mellem arbejdsliv og privatliv og aktive ældrepolitikker og øge ligestillingen mellem mænd og kvinder.
- Fremme og overvåge en effektiv gennemførelse af resultatet af den sociale dialog.
- Sikre et stærkt incitament til gennemførelsen af den europæiske referenceramme for kvalifikationer ved at udarbejde nationale referencerammer for kvalifikationer.

- Sikre, at de kompetencer, der er nødvendige for ny læring og adgang til arbejdsmarkedet, er erhvervet og anerkendt inden for almen, faglig, højere og voksenuddannelse, herunder ikke-formel og uformel læring.
- Udvikle partnerskaber mellem uddannelsesmiljøet og arbejdsmarkedet, bl.a. ved at involvere arbejdsmarkedets parter i planlægningen af uddannelse.

Flagskibsinitiativ: "En europæisk platform mod fattigdom"

Formålet er at sikre økonomisk, social og geografisk samhørighed og tage udgangspunkt i det nuværende europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse for at oplyse om og anerkende de grundlæggende rettigheder for personer, der oplever fattigdom og social udelukkelse og give dem mulighed for at leve i værdighed og tage aktiv del i samfundet.

På EU-niveau vil Kommissionen arbejde på:

- At omdanne den åbne koordinationsmetode for social udelukkelse og social beskyttelse til en platform for samarbejde, peer-review og udveksling af god praksis og til et instrument, der kan fremme offentlige og private aktørers engagement i nedbringelsen af social udelukkelse, og træffe konkrete foranstaltninger, herunder gennem målrettet støtte fra strukturfondene, navnlig ESF.
- At udforme og gennemføre programmer, der fremmer social innovation for de mest udsatte grupper, bl.a. ved at tilvejebringe innovativ uddannelse og beskæftigelsesmuligheder for dårligt stillede samfundsgrupper, bekæmpe diskrimination (f.eks. for handicappede) og udvikle en ny dagsorden for migranternes integration for at sætte dem i stand til fuldt ud at udnytte deres potentiale.
- At foretage en vurdering af, om de sociale beskyttelsessystemer og pensionssystemer er hensigtsmæssige og bæredygtige, og identificere måder, der sikrer en bedre adgang til sundhedssystemerne.

På nationalt plan skal medlemsstaterne:

- Fremme det fælles kollektive og individuelle ansvar for at bekæmpe fattigdom og social udelukkelse.
- Definere og gennemføre foranstaltninger, der tager sigte på de specifikke forhold for særlige risikogrupper (som f.eks. familier med kun én forælder, ældre kvinder, minoriteter, romaer, handicappede og hjemløse).
- Fuldt ud anvende deres sociale sikringssystemer og pensionssystemer for at sikre passende økonomisk støtte og adgang til sundhedsydelser.

3. MANGLENDE SAMMENHÆNG OG FLASKEHALSPROBLEMER

Alle EU-politikker, instrumenter og retsakter samt finansielle instrumenter bør mobiliseres for at nå strategiens mål. Det er Kommissionens hensigt at styrke nøglepolitikker og nøgleinstrumenter, som f.eks. det indre marked, budgettet og EU's eksterne økonomiske dagsorden, for at fokusere på at opfylde Europa 2020-målene. Konkrete forslag til deres fulde bidrag til strategien er en integreret del af Europa 2020.

3.1. Et indre marked for det 21. århundrede

Et stærkere, mere udviklet og udvidet indre marked er afgørende for vækst og jobskabelse. Den nuværende tendens viser imidlertid en vis integrationstræthed og skepsis vedrørende det indre marked. Krisen har øget fristelsen til økonomisk nationalisme. Kommissionens opmærksomhed og en fælles ansvarsfølelse hos medlemsstaterne har forhindret en opløsningstendens. Men det er nødvendigt med ny fremdrift – et egentligt politisk engagement – for at relancere det indre marked

gennem en hurtig vedtagelse af nedennævnte initiativer. Et sådant politisk engagement vil kræve en kombination af foranstaltninger, der kan opveje det indre markedes mangler.

Erhvervslivet og borgerne oplever, at der fortsat er flaskehalsproblemer i forbindelse med tværnationale aktiviteter, selv om det indre marked eksisterer retligt. De oplever, at net ikke er tilstrækkelig sammenkoblede, og at håndhævelsen af reglerne for det indre marked er utilstrækkelig. Ofte skal erhvervslivet og borgerne fortsat håndtere 27 forskellige retssystemer for en og samme transaktion. Samtidig med at vores virksomheder stadigvæk dagligt står over for fragmentering og forskellige regler, kan deres konkurrenter fra Kina, USA eller Japan med fuld styrke udnytte deres store hjemmemarkeder.

Det indre marked blev udviklet før internettet, før informations- og kommunikationsteknologierne blev en af de vigtigste drivkræfter for vækst, og før tjenesteydelser fik en så dominerende plads i den europæiske økonomi. Nye tjenesteydelser (f.eks. indhold og medier, sundhed, intelligente energimålere) viser et enormt potentiale, men Europa kan kun udnytte dette potentiale, hvis vi overvinder den fragmentering, der i dag blokerer strømmen af onlineindhold og forbrugernes og virksomhedernes adgang.

For at indrette det indre marked med henblik på EU 2020-målene kræves der velfungerende og godt sammenkoblede markeder, hvor konkurrence og forbrugeradgang fremmer vækst og innovation. Et åbent indre marked for tjenesteydelser skal baseres på tjenesteydelsesdirektivet, samtidig med at kvaliteten af de tjenesteydelser, der tilbydes forbrugerne, sikres. Fuld gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet kan øge handlen med kommercielle tjenester med 45 % og de direkte udenlandske investeringer med 25 % og føre til en stigning i BNP på mellem 0,5 % og 1,5 %.

SMV's adgang til det indre marked skal forbedres. Iværksættervirksomhed skal udvikles gennem konkrete politiske initiativer, herunder en forenkling af selskabslovgivningen (konkursprocedurer, statut for private europæiske selskaber osv.), og initiativer, der giver iværksættere mulighed for at starte igen efter konkurs. Borgerne skal have mulighed for fuldt ud at deltage i det indre marked. I den henseende er det nødvendigt at styrke deres mulighed for og tillid til at købe varer og tjenesteydelser over grænserne, navnlig via nettet.

Gennem konkurrencepolitikken vil Kommissionen sikre, at det indre marked forbliver et åbent marked, der giver lige muligheder for virksomheder og bekæmper national protektionisme. Men konkurrencepolitikken vil gøre mere for at bidrage til at opfylde Europa- 2020-målene. Konkurrencepolitik sikrer, at markederne giver de rigtige rammer for innovation, f.eks. ved at sikre, at patenter og intellektuelle ejendomsrettigheder ikke misbruges. Forebyggelse af markedsmissbrug og konkurrencebegrænsende aftaler mellem virksomheder skaber incitamenter for innovation. Statsstøttepolitik kan også aktivt og positivt bidrage til Europa 2020-målene ved at fremme og støtte initiativer vedrørende mere innovative, effektive og grønne teknologier og samtidig lette adgangen til offentlig støtte til investeringer, risikokapital og finansiering af forskning og udvikling.

For at håndtere flaskehalsproblemer i det indre marked foreslår Kommissionen følgende:

- At styrke strukturer til at gennemføre foranstaltninger vedrørende det indre marked rettidigt og korrekt, herunder netregulering, tjenesteydelsesdirektivet og pakken om lovgivning for og tilsyn med de finansielle markeder, håndhæve dem effektivt og løse problemer hurtigt, når de opstår.
- At fremskynde intelligent lovgivning og overveje en hyppigere anvendelse af forordninger end direktiver, iværksætte efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning, fortsætte

markedsovervågning, reducere de administrative byrder, fjerne skattehindringer, forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV, og støtte iværksættervirksomhed.

- At tilpasse EU-lovgivning og medlemsstaternes lovgivning til den digitale æra for at fremme fri bevægelighed for indhold og en høj grad af sikkerhed for forbrugere og virksomheder. Det kræver en ajourføring af reglerne om ansvar, garantier og bilæggelse af tvister.
- At gøre det nemmere og billigere for erhvervslivet og forbrugerne at indgå kontrakter med partnere i andre EU-lande, bl.a. ved at tilbyde harmoniserede løsninger for forbrugerkontrakter, standardkontraktbestemmelser på EU-niveau og ved at arbejde videre med en frivillig europæisk aftaleret.
- At gøre det nemmere og billigere for erhvervslivet og forbrugerne at håndhæve kontrakter og få anerkendt domstolsafgørelser og dokumenter i andre EU-lande.

3.2. Investering i vækst: samhørighedspolitik, mobilisering af EU's budget og private finansieringskilder

Økonomisk, social og geografisk samhørighed vil være centrale aspekter i Europa 2020-strategien for at sikre, at al energi og kapacitet mobiliseres og fokuseres på at opfylde strategiens prioriteter. Samhørighedspolitik og strukturfondene - som i sig selv er vigtige - vil være de afgørende mekanismer for at nå de prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne og regionerne.

Den finansielle krise har i høj grad påvirket erhvervslivets og de europæiske regeringers mulighed for at finansiere investeringer og innovationsprojekter. For at nå målene for Europa 2020 er lovgivning, der gør de finansielle markeder både effektive og sikre, vejen frem. Europa skal også gøre sit yderste for at mobilisere finansielle midler, gå nye veje og kombinere privat og offentlig finansiering og skabe innovative instrumenter til at finansiere de nødvendige investeringer, herunder offentlig-private partnerskaber (OPP). Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond kan bidrage til at bakke op om en "god cirkel", hvor innovation og iværksættervirksomhed kan finansieres gunstigt fra de allerførste investeringer til notering på børsmarkeder i partnerskab med de mange offentlige initiativer og ordninger, der allerede eksisterer på nationalt niveau.

EU's flerårige finansielle ramme skal også afspejle, at langsigtet vækst prioriteres. Når prioriteterne er vedtaget, er det Kommissionens hensigt at indarbejde dem i forslag til den næste flerårige finansielle ramme, der skal udarbejdes næste år. Drøftelserne bør ikke kun dreje sig om finansiering, men også om, hvordan forskellige finansieringsinstrumenter, som f.eks. strukturfonde, landbrugsfonde og Fonden for Udvikling af Landdistrikter, rammeprogrammet for forskning og programmet for konkurrenceevne og innovation, skal udformes for at nå Europa 2020-målene og optimere virkningen, sikre effektivitet og EU-merværdi. Det er vigtigt at finde måder, der gør det muligt at øge EU-budgettets virkning – selv om den er lille, kan den virke som en katalysator, hvis den målrettes korrekt.

For at udvikle innovative finansieringsløsninger til at støtte Europa 2020-målene foreslår Kommissionen følgende:

- Fuldt ud at udnytte mulighederne for at gøre det eksisterende EU-budget mere effektivt gennem en stærkere prioritering og en bedre tilpasning af EU's udgifter til Europa 2020-målene for at formindske den nuværende fragmentering af EU's finansieringsinstrumenter (f.eks. F&U og innovation, vigtige infrastrukturinvesteringer i tværnationale energi- og transportnet og lavemissionsteknologi). Muligheden for at revidere finansforordningen bør også udnyttes fuldt ud for at udvikle innovative finansieringsinstrumenters potentiale, samtidig med at der sikres en sund finansiel forvaltning.
- At udforme nye finansieringsinstrumenter, navnlig i samarbejde med EIB/EIF og den private sektor, der svarer til hidtil uopfyldte behov i erhvervslivet. Som led i den kommende forsknings- og innovationsplan vil Kommissionen koordinere et initiativ med EIB/EIF for at rejse mere kapital til finansiering af innovative vækstvirksomheder.
- At gøre et effektivt europæisk marked for risikovillig kapital til en realitet, lette erhvervslivets direkte adgang til kapitalmarkeder og udvikle incitamenter for privat finansiering, der stiller finansiering til rådighed for start up-virksomheder og for innovative SMV.

3.3. Fuld udnyttelse af vores eksterne politikinstrumenter

Global vækst vil give nye muligheder for Europas eksporterhverv og konkurrencedygtig adgang til vital import. Alle vores eksterne økonomiske politikinstrumenter skal udnyttes for at fremme europæisk vækst gennem deltagelse i åbne og fair markeder verden over. Det gælder de eksterne aspekter af vores forskellige interne politikker (energi, transport, landbrug, F&U), men det gælder navnlig for handel og koordinering af den makroøkonomiske politik. Et åbent Europa, der fungerer inden for rammerne af regelbaserede internationale rammer, er vejen frem for at udnytte fordelene ved globalisering og styrke vækst og beskæftigelse. Samtidig skal EU sætte sig mere effektivt igennem på den internationale scene og spille en førende rolle, når det drejer sig om at udforme den fremtidige globale økonomiske orden gennem G20, og varetage den europæiske interesse gennem en aktiv anvendelse af alle de værktøjer, vi har til rådighed.

En del af den vækst, som Europa skal skabe i det næste årti, skal komme fra vækstøkonomierne i takt med, at deres middelklasser udvikler sig og importerer varer og tjenester, hvor Den Europæiske Union har en relativ fordel. EU er den største handelsblok i verden og udvikler sig ved at være åben over for omverdenen og være meget opmærksom på, hvad andre udviklede eller nye økonomier gør for at foregribe og tilpasse sig fremtidige tendenser.

At udvise initiativ inden for rammerne af WTO og bilateralt for at sikre bedre markedsadgang for EU's virksomheder, herunder SMV, og ensartede vilkår i forhold til vores eksterne konkurrenter, bør være en vigtig målsætning. Endvidere bør vi målrette og strømline vores dialog om regulering, navnlig på nye områder, som f.eks. klima og grøn vækst, og om muligt udvide den globale rækkevidde ved at fremme overensstemmelse, gensidig anerkendelse og konvergens på vigtige reguleringsmæssige områder og udbrede vore regler og standarder.

Europa 2020-strategien er ikke kun relevant inden for EU, den kan også give kandidatlande og nabolande et større potentiale og bidrage til i højere grad at fastholde deres egen reformindsats. En udvidelse af det område, hvor EU-reglerne finder anvendelse, vil skabe nye muligheder for både EU og nabolandene.

Endvidere er et af de kritiske mål i de kommende år at opbygge strategiske forbindelser med vækstøkonomierne for at drøfte fælles problemstillinger, fremme samarbejdet om regulering og andre samarbejdsområder og løse bilaterale anliggender. De strukturer, der understøtter disse forbindelser, skal være fleksible og i højere grad politiske end tekniske.

Kommissionen vil i 2010 udarbejde en handelsstrategi for Europa 2020, som vil omfatte:

- Vægt på indgåelse af igangværende multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger, navnlig de forhandlinger, der har det stærkeste økonomiske potentiale, samt på bedre håndhævelse af eksisterende aftaler med fokus på ikke-toldmæssige handelshindringer.
- Initiativer vedrørende liberalisering af samhandelen for fremtidens sektorer, som f.eks. "grønne" produkter og teknologier, højteknologiske produkter og tjenester, samt international standardisering navnlig på vækstområder.
- Forslag til strategiske dialoger på højt niveau med nøglepartnere for at diskutere strategiske spørgsmål som f.eks. markedsadgang, reguleringsmæssige rammer, globale ubalancer, energi og klimaforandringer, adgang til råmaterialer, global fattigdom, uddannelse og udvikling. Kommissionen vil også bestræbe sig på at styrke Det Transatlantiske Økonomiske Råd med USA og den økonomiske dialog på højt niveau med Kina og uddybe forbindelserne med Japan og Rusland.
- Fra 2011 og derefter hvert år før Det Europæiske Råds forårsmøde vil der blive fremlagt en rapport om handels- og investeringshindringer med forslag til, hvordan markedsadgangen og de reguleringsmæssige rammer kan forbedres for EU's virksomheder.

EU er en global spiller og tager sit internationale ansvar alvorligt. EU har udviklet et egentligt partnerskab med udviklingslande om at udrydde fattigdom, fremme vækst og opfylde årtusindudviklingsmålene. Vi har særdeles tætte forbindelser til Afrika og skal investere yderligere i fremtiden for at udvikle dette tætte partnerskab. Det vil ske i de generelle igangværende bestræbelser på at øge udviklingsstøtten, gøre vores udviklingsprogrammer mere effektive, bl.a. ved en effektiv arbejdsdeling med medlemsstaterne og ved i højere grad at lade udviklingsmål indgå i EU's andre politikker.

4. UD AF KRISEN: FØRSTE SKRIDT MOD 2020

Politiske instrumenter er blevet anvendt resolut og massivt for at takle krisen. Finanspolitikken har om muligt haft en ekspansiv og kontracyklisk rolle. Renten var historisk lav, og der blev stillet likviditet til rådighed for den finansielle sektor på en hidtil uset måde. Regeringerne gav massiv støtte til banker, enten gennem garantier, rekapitalisering eller ved at "rense" regnskaber for giftige aktiver. Andre sektorer i økonomien modtog støtte gennem de midlertidige og særlige rammebestemmelser for statsstøtte. Alle disse foranstaltninger var og er stadig berettigede. Men de kan ikke vare ved. Høje offentlige gælds niveauer er ikke holdbare i længden. Opfyldelsen af Europa 2020-målene skal baseres på en troværdig exitstrategi dels for finans- og pengepolitikken og dels for den offentlige direkte støtte til økonomiske sektorer, navnlig den finansielle sektor. Planlægningen af de forskellige led i exitstrategien er vigtig. En styrket koordinering af de økonomiske politikker, navnlig i euroområdet skal sikre en vellykket samlet exitstrategi.

4.1. Fastlæggelse af en troværdig exitstrategi

På grund af den fortsatte usikkerhed om de økonomiske udsigter og den skrøbelige finansielle sektor bør støtteforanstaltningerne først bringes til ophør, når opsvinget kan betragtes som selv bærende, og når den finansielle stabilitet er blevet genoprettet⁴. Afviklingen af midlertidige kriserelaterede foranstaltninger bør koordineres og tage højde for eventuelle negative afsmittende virkninger på tværs af medlemsstaterne og vekselvirkninger mellem forskellige politikinstrumenter. Statsstøttedisciplinen skal genindføres og starte med afviklingen af de midlertidige rammer for statsstøtte. En sådan koordineret tilgang skal hvile på følgende principper:

- Afviklingen af de finanspolitiske incitamenters bør begynde, så snart opsvinget er fuldt sikret. Timingen skal eventuelt være forskellig fra land til land, og det er derfor nødvendigt med en høj grad af koordinering på europæisk niveau.
- Kortsigtet beskæftigelsesstøtte bør først udfases, når vendepunktet i BNP-væksten er fuldt ud sikret, og beskæftigelsen med den sædvanlige forsinkelse begynder at vokse.
- Sektorstøtteordninger bør udfases snarlig, da de medfører store budgetomkostninger, anses for stort set at have opfyldt deres mål, og da de kan skade konkurrencen på det indre marked.
- Finansieringsstøtten bør fortsætte, indtil der er klare tegn på, at finansieringsbetingelserne for erhvervslivet stort set er vendt tilbage til den normale situation.
- Afvikling af støtte til finanssektoren, først og fremmest offentlige garantiordninger, skal afpasses efter situationen for økonomien i almindelighed og det finansielle systems stabilitet i særdeleshed.

4.2. Reform af det finansielle system

En afgørende prioritet på kort sigt vil være at genskabe en solid, stabil og sund finanssektor, der kan finansiere realøkonomien. Det vil kræve fuld og rettidig gennemførelse af G20-forpligtelserne. Det vil navnlig være nødvendigt at opfylde følgende fem mål.

- Gennemførelse af de vedtagne reformer for tilsyn med finanssektoren;
- Udfyldelse af de reguleringsmæssige huller, fremme gennemsigtighed, stabilitet og ansvarlighed, navnlig hvad angår afledte produkter og markedsinfrastruktur.
- Styrkelse af vores forsigtighedsprincipper, regnskabs- og forbrugerbeskyttelsesregler i form af et fælles europæisk regelsæt, der omfatter alle finansielle aktører og markeder på en hensigtsmæssig måde.
- Bedre styring af de finansielle institutioner for at tackle de svagheder, som blev identificeret under finanskrisen med hensyn til risikoidentifikation og risikostyring;
- Iværksættelse af en ambitiøs politik, der i fremtiden vil give bedre muligheder for at forebygge og om nødvendigt forvalte eventuelle finanskriser, og som – under hensyntagen

⁴ Se konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009.

til finanssektorens specifikke ansvar i den nuværende krise – også skal omfatte passende bidrag fra finanssektoren.

4.3. Sikre en intelligent finanspolitisk konsolidering, der støtter langsigtet vækst

Sunde offentlige finanser er afgørende for at genoprette betingelserne for bæredygtig vækst og jobskabelse, og vi har derfor behov for en omfattende exitstrategi. Det kræver en gradvis afvikling af den kortsigtede krisestøtte og indførelse af mellem- til langsigtede reformer, der fremmer de offentlige financers holdbarhed og styrker vækstpotentialet.

Stabilitets- og vækstpagten er den rigtige ramme til at gennemføre finanspolitiske exitstrategier, og medlemsstaterne fastsætter sådanne strategier i deres stabilitets- og konvergensprogrammer. For de fleste landes vedkommende forventes den finanspolitiske konsolidering at starte i 2011. Processen med at nedbringe underskuddene til under 3 % af BNP bør normalt være afsluttet inden 2013. I en række lande kan det imidlertid være nødvendigt at starte konsolideringsfasen før 2011, hvilket betyder, at afviklingen af den midlertidige krisestøtte og den finanspolitiske konsolidering i disse tilfælde skal ske samtidig.

For at støtte EU's økonomiske vækstpotentiale og vore sociale modellers bæredygtighed vil konsolideringen af de offentlige finanser inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten indebære en prioritering og en række svære valg: koordinering på EU-niveau kan hjælpe medlemsstaterne med denne opgave og bidrage til at håndtere afsmittende virkninger. Derudover er sammensætningen og kvaliteten af de offentlige udgifter vigtig: programmer for budgetmæssig konsolidering bør prioritere "vækstfremmende foranstaltninger", såsom uddannelse og færdigheder, F&U og innovation og investeringer i netværk, f.eks. højhastighedsinternet, energi- og transportsammenkoblinger – dvs. de centrale tematiske områder i Europa 2020-strategien.

Budgettets indtægtsside er også vigtig, og der bør lægges særlig vægt på kvaliteten af indtægts-/skattesystemet. Hvis det er nødvendigt at sætte skatterne op, bør det om muligt kombineres med at gøre skattesystemerne mere "vækstvenlige". Det bør f.eks. undgås at hæve skatten på arbejde, som det er sket hidtil til stor skade for jobskabelsen. Medlemsstaterne bør i stedet tilstræbe at flytte skattebyrden fra arbejde til energi- og miljøafgifter som led i "grønnere" skatte- og afgiftssystemer.

Finanspolitisk konsolidering og finansiell bæredygtighed skal gå hånd i hånd med omfattende strukturreformer, navnlig inden for pensions- og sundhedssystemerne, de sociale beskyttelsessystemer og uddannelsessystemerne. Den offentlige forvaltning bør udnytte situationen til at øge effektiviteten og forbedre serviceniveauet. Politikken for offentlige indkøb skal sikre en mere effektiv brug af offentlige midler, og markederne for offentlige indkøb skal være åbne i hele EU.

4.4. Koordinering i den Økonomiske og Monetære Union

Den fælles valuta har været et værdifuldt skjold mod turbulente vekselkurser i de lande, der har euroen som valuta. Men krisen har også vist, i hvor høj grad økonomierne i euroområdet hænger sammen, navnlig på det finansielle område, hvilket gør afsmittende virkninger mere sandsynlige. Forskellige vækstmønstre fører i nogle tilfælde til en akkumulering af uholdbare offentlige gælds niveauer, hvilket derpå lægger pres på den fælles valuta. Krisen har således forstærket nogle af de udfordringer, euroområdet står over for, f.eks. de offentlige financers holdbarhed og den potentielle vækst, men også den destabiliserende rolle, som ubalancer og forskellig konkurrenceevne spiller.

Det er helt afgørende - og hastende - at takle disse udfordringer i euroområdet for at sikre stabilitet og en holdbar beskæftigelse, der kan skabe vækst. At takle disse udfordringer kræver en styrket og tættere politisk koordinering, herunder:

- En ramme for en dybere og bredere overvågning af landene i euroområdet: ud over en styrkelse af den budgetmæssige disciplin, bør makroøkonomiske ubalancer og udviklingen i konkurrenceevnen være en integreret del af den økonomiske overvågning, navnlig for at lette en politikstyret tilpasning.
- En ramme til takling af overhængende trusler for euroområdets finansielle stabilitet generelt.
- Passende repræsentation af euroområdet udadtil for beslutsomt at takle globale økonomiske og finansielle udfordringer.

Kommissionen vil fremsætte forslag for at bringe disse ideer videre.

5. LEVERING AF RESULTATER: STÆRKERE STYRING

For at sikre omlægningen skal Europa 2020-strategien være mere fokuseret, opstille klare mål og gennemsigtige benchmark til vurdering af fremskridt. Det vil kræve en stærk styringsramme, der udnytter de eksisterende instrumenter for at sikre en rettidig og effektiv gennemførelse.

5.1. Foreslået struktur for Europa 2020

Strategien bør bygges op om en tematisk tilgang og en mere fokuseret landeovervågning. Det baseres på allerede eksisterende koordineringsinstrumenter. Mere konkret:

- **En tematisk tilgang**, der fokuserer på de temaer, der er identificeret i afsnit 2, navnlig opfyldelse af de 5 overordnede mål. Hovedinstrumentet skal være Europa 2020-strategien og flagskabsinitiativerne, som kræver handling på både EU- og medlemsstatsniveau (se afsnit 2 og bilag 1 og 2). Den tematiske tilgang afspejler EU-dimensionen, viser klart den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og giver større selektivitet for konkrete initiativer, der skubber strategien fremad og bidrager til at nå EU's og medlemsstaternes overordnede mål.
- **Landerapportering**, som bidrager til at nå Europa 2020-målene ved at hjælpe medlemsstaterne med at definere og gennemføre exitstrategier, genskabe makroøkonomisk stabilitet, identificere nationale flaskehalsproblemer og få deres økonomier tilbage til bæredygtig vækst og holdbare offentlige finanser. Det omfatter ikke kun finanspolitik, men også rene makroøkonomiske spørgsmål i forbindelse med vækst og konkurrenceevne (dvs. makroøkonomiske ubalancer). Det skal sikre en integreret tilgang til politikudformning og gennemførelse, som har afgørende betydning for at støtte de valg, medlemsstaternes skal træffe afhængig af deres offentlige finanser. Der vil være særligt fokus på, hvordan euroområdet fungerer, og den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne.

For at opnå dette vil rapportering og evaluering vedrørende Europa 2020 og stabilitets- og vækstpagten blive foretaget samtidig for at sammenholde mål og midler, samtidig med at instrumenterne og procedurerne holdes adskilte, og stabilitets- og vækstpagtens integritet bevares. Det betyder, at der på samme tid skal fremlægges årlige stabilitets- og konvergensprogrammer og strømlinede reformprogrammer, som hver medlemsstat skal udarbejde for at fastsætte

foranstaltninger, der kan gøre rede for de fremskridt, de har gjort med at opfylde deres mål, samt vigtige strukturreformer for at takle de flaskehalsproblemer, der bremser væksten. Begge disse programmer, som skal indeholde de nødvendige krydsreferencer, skal fremlægges for Kommissionen og de øvrige medlemsstater i årets sidste kvartal. Det Europæiske Råd for Systemiske Risici skal rapportere regelmæssigt om makrofinansielle risici: disse rapporter vil være et vigtigt bidrag til den samlede vurdering. Kommissionen vil vurdere disse programmer og rapportere om fremskridt med gennemførelsen. Der skal være særlige opmærksomhed om udfordringerne ved Den Økonomiske og Monetære Union.

Det vil give Det Europæiske Råd alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe beslutninger. Det vil således have adgang til en analyse af den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation, det overordnede budgetbillede, de makroøkonomiske betingelser og fremskridtene for hver tematisk dagsorden i hver enkelt medlemsstat samt et overblik over den generelle økonomiske situation i EU.

Integrerede retningslinjer

Europa 2020-strategien vil institutionelt tage form af et sæt integrerede retningslinjer for "Europa 2020" (der integrerer beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede økonomiske retningslinjer), og som erstatter de eksisterende 24 retningslinjer. Disse nye retningslinjer vil afspejle Det Europæiske Råds beslutninger og integrere de vedtagne mål. Efter Europa-Parlamentets udtalelse om beskæftigelsesretningslinjerne som foreskrevet i traktaten skal retningslinjerne godkendes politisk af Det Europæiske Råd i juni, før de vedtages af Rådet. Når de er vedtaget, vil de for en stor dels vedkommende være gyldige indtil 2014, således at der kan fokuseres på gennemførelsen.

Politiske henstillinger

Der vil blive rettet henstillinger til medlemsstaterne både i forbindelse med landerapporteringen og i forbindelse med den tematiske tilgang for Europa 2020. Landeovervågningen vil tage form af udtalelser om stabilitets-/konvergensprogrammerne ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ledsaget af henstillinger som led i de overordnede økonomiske retningslinjer (artikel 121, stk. 2). Den tematiske del vil indeholde retningslinjer for beskæftigelsespolitikker (artikel 148) og henstillinger til medlemsstaterne om andre udvalgte tematiske spørgsmål (f.eks. om erhvervsklimaet, innovation, det indre marked, energi/klimaforandringer osv.), og alle ovennævnte henstillinger kan også, hvis de har makroøkonomiske implikationer, indgå i ovennævnte overordnede økonomiske retningslinjer. Dette system for henstillinger vil også bidrage til at sikre overensstemmelse mellem den makroøkonomiske og budgetmæssige ramme og de tematiske dagsordener.

Henstillingerne under landeovervågningen skal omfatte spørgsmål med stor betydning for den makroøkonomiske situation og de offentlige finanser, mens henstillingerne under den tematiske tilgang skal give detaljerede råd om de mikroøkonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer. Disse henstillinger skal være tilstrækkelig præcise og normalt give en tidsramme, inden for hvilken den pågældende medlemsstat forventes at handle (f.eks. to år). Medlemsstaten skal derefter gøre rede for, hvilke foranstaltninger den vil træffe for at gennemføre henstillingen. Hvis en medlemsstat, når tidsfristen er udløbet, ikke i tilstrækkelig grad har efterlevet en henstilling fra Rådet, eller hvis den har gennemført politikker, der er i modstrid med henstillingen, kan Kommissionen rette en advarsel til medlemsstaten (artikel 121, stk. 4).

5.2. Hvem gør hvad?

Det er vigtigt at samarbejde om at nå disse mål. I vores sammenhængende økonomier kan vi kun sikre vækst og beskæftigelse, hvis alle medlemsstaterne går i den retning, og der tages højde for deres specifikke situation. Vi har behov for en højere grad af ejerskab. Det Europæiske Råd bør give generelle retningslinjer for strategien på grundlag af Kommissionens forslag ud fra et centralt princip: en klar merværdi for EU. Europa-Parlamentets rolle er i den henseende særlig vigtig. Der er desuden behov for et større input fra aktører på nationalt og regionalt niveau og fra arbejdsmarkedets parter. Der findes en oversigt over Europa 2020-strategiens politiske proces og tidsfrister i bilag 3.

Det Europæiske Råds fulde ejerskab

I modsætning til den nuværende situation, hvor Det Europæiske Råd er det sidste led i strategiens beslutningsproces, bør det være Det Europæiske Råd, der styrer strategien, da det er det organ, der sikrer integrationen af politikker og forvalter den gensidige afhængighed mellem medlemsstaterne og EU.

Samtidig med denne overordnede opfølgning på gennemførelsen af Europa 2020-programmet, kan Det Europæiske Råd fokusere på specifikke emner (f.eks. forskning og innovation, kvalifikationer) på dets kommende møder og vejlede og give de nødvendige impulser.

Ministerrådet

De relevante rådssammensætninger bør arbejde for at gennemføre Europa 2020-programmet og nå målene på de områder, de har ansvaret for. Som led i flagskibsinitiativerne vil medlemsstaterne blive inviteret til i højere grad at udveksle oplysninger om god praksis inden for rammerne af Rådets forskellige sammensætninger.

Europa-Kommissionen

Kommissionen vil årligt følge op på situationen med udgangspunkt i en række indikatorer, der viser de samlede fremskridt hen imod en intelligent, grøn og inklusiv økonomi, der sikrer høj beskæftigelse, produktivitet og social samhørighed.

Den udarbejder en årsrapport om gennemførelsen af Europa- 2020-strategien med fokus på de fremskridt, der er gjort med at opfylde de vedtagne overordnede mål, og den vurderer landerapporter og stabilitets- og konvergensprogrammer. Som led i denne proces vil Kommissionen fremlægge politiske henstillinger eller advarsler, fremsætte forslag til at opnå strategiens mål, og den vil fremlægge en specifik vurdering af fremskridtene inden for euroområdet.

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet bør spille en afgørende rolle i strategien, ikke kun i sin egenskab af medlovgever, men også som drivkraft for mobilisering af borgerne og de nationale parlamenter. Europa-Parlamentet kunne f.eks. bruge sit årlige møde med de nationale parlamenter til at drøfte dets bidrag til Europa 2020 og sammen med dem fremsætte ideer til Det Europæiske Råds forårsmøde.

Nationale, regionale og lokale myndigheder

Alle nationale, regionale og lokale myndigheder bør gennemføre partnerskabet i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer og gennemførelsen.

Ved at indføre en permanent dialog mellem forskellige regeringsniveauer bringes EU's prioriteter tættere på borgerne og styrker derved det ejerskab, der er nødvendigt for at gennemføre Europa 2020-strategien.

Aktører og civilsamfund

Endvidere bør Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget også i højere grad inddrages. Udveksling af god praksis, benchmarking og dannelse af netværk – som anbefalet af flere medlemsstater – har vist sig at være et andet nyttigt værktøj til at styrke ejerskab og dynamik i forbindelse med behovet for reformer.

Den nye strategis succes vil derfor i høj grad afhænge af Den Europæiske Unions institutioner og medlemsstaternes og regionernes evne til klart at forklare, hvorfor reformer er nødvendige - og uundgåelige for at bevare vores livskvalitet og sikre vores sociale modeller - hvor Europa og medlemsstaterne ønsker at være nået til i 2020, og hvilke bidrag de ønsker fra borgerne, erhvervslivet og deres repræsentative organisationer. Kommissionen er klar over, at der skal tages højde for nationale forhold og traditioner, og den vil derfor foreslå nogle fælles kommunikationsværktøjer i den henseende.

6. BESLUTNINGER, DER SKAL TRÆFFES AF DET EUROPÆISKE RÅD

Kommissionen foreslår, at Det Europæiske Råd på sit møde i foråret 2010:

- vedtager de tematiske prioriteter for Europa 2020-strategien
- fastsætter de fem overordnede mål som foreslået i afsnit 2 i dette dokument: om F&U-investeringer, uddannelse, energi/klimaforandringer, beskæftigelsesfrekvens og nedbringelse af fattigdommen, og fastsætter, hvor Europa skal være nået til i 2020; opfordrer medlemsstaterne til i samråd med Europa-Kommissionen at indarbejde disse EU-mål i deres nationale mål med henblik på Det Europæiske Råds møde i juni under hensyntagen til nationale forhold og forskellige udgangspunkter
- opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag om gennemførelse af flagskibsinitiativerne og anmoder Rådet (i dets forskellige sammensætninger) om på dette grundlag at træffe de nødvendige beslutninger for at gennemføre dem
- når til enighed om at styrke den økonomiske koordinering for at fremme positive afsmittende virkninger og kunne takle EU's udfordringer mere effektivt; i den henseende godkender det kombinationen af tematiske og landespecifikke vurderinger som foreslået i denne meddelelse, samtidig med at pagtens integritet bevares; der lægges særlig vægt på at styrke ØMU'en
- opfordrer alle parter og aktører (f.eks. nationale/regionale parlamenter, regionale og/eller lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet og ikke mindst borgerne i

Europa) til i et partnerskab at bidrage til at gennemføre strategien ved at træffe foranstaltninger på deres ansvarsområder

- anmoder Kommissionen om at overvåge fremskridtene og årligt rapportere til Det Europæiske Råd på dets forårsmøde og fremlægge en oversigt over de fremskridt, der er gjort for at opfylde målene, herunder international benchmarking, og status for gennemførelsen af flagskibsinitiativerne.

På efterfølgende møder:

- godkender de foreslåede integrerede retningslinjer, der udgør det institutionelle grundlag, efter udtalelse fra Europa-Parlamentet
- validerer de nationale mål efter en proces med gensidig kontrol for at sikre sammenhæng
- drøfter specifikke emner og vurderer, hvor Europa står, og hvordan der kan opnås hurtigere fremskridt. En første drøftelse af forskning og innovation kunne finde sted på Det Europæiske Råds møde i oktober på grundlag af et bidrag fra Kommissionen.

BILAG 1 - EUROPA 2020: EN OVERSICHT

OVERORDNEDE MÅL		
– Øge beskæftigelsesfrekvensen for befolkningen i alderen 20-64 år fra de nuværende 69 % til mindst 75 %. – Nå målet om at investere 3 % af BNP i F&U, navnlig ved at forbedre vilkårene for den private sektors investering i F&U, og udvikle en ny indikator til at følge innovation. – Reducere drivhusgasemissioner med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet eller med 30 %, hvis betingelserne er til stede; øge vedvarende energis andel af vores endelige energiforbrug til 20 %; og øge energieffektiviteten med 20 %. – Reducere andelen af unge, der forlader skolen tidligt, til 10 % fra de nuværende 15 % og øge andelen af befolkningen i alderen 30-34 år, der har en uddannelse på tertiært niveau, fra 31 % til mindst 40 %. – Reducere antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser med 25 %, så over 20 millioner mennesker kommer ud af fattigdommen.		
INTELLIGENT VÆKST	BÆREDYGTIG VÆKST	INKLUSIV VÆKST
INNOVATION EU's flagskibsinitiativ "Innovation i EU" til at skabe bedre rammer og adgang til finansiering for forskning og innovation, så innovationskæden styrkes, og investeringsniveauet øges i hele EU.	KLIMA, ENERGI OG MOBILITET EU's flagskibsinitiativ "Et ressourceeffektivt Europa", der skal bidrage til at adskille økonomisk vækst fra ressourceforbruget ved at gøre vores økonomi mindre afhængig af CO₂, øge anvendelsen af vedvarende energikilder, modernisere vores transportsektor og fremme energieffektivitet.	BESKÆFTIGELSE OG KVALIFIKATIONER EU's flagskibsinitiativ "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job" til at modernisere arbejdsmarkedet ved at fremme arbejdskraftens mobilitet og udvikle kvalifikationer hele livet igennem for at øge erhvervsfrekvensen og bedre matche udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft.
UDDANNELSE EU's flagskibsinitiativ "Unge på vej" til at forbedre uddannelsessystemernes resultater og gøre Europas højere uddannelse mere attraktiv internationalt.	KONKURRENCEEVNE EU's flagskibsinitiativ "En industripolitik for en globaliseret verden" til at forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV, og støtte udviklingen af en stærk og bæredygtig industribase, der kan konkurrere globalt.	BEKÆMPELSE AF FATTIGDOM EU's flagskibsinitiativ "Europæisk platform mod fattigdom" til at sikre social og geografisk samhørighed, således at fordelene ved vækst og arbejdspladser kommer mange til gode, og at folk, der er ramt af fattigdom og social udelukkelse, kan få et værdigt liv og tage aktiv del i samfundet.
DET DIGITALE SAMFUND EU's flagskibsinitiativ "En digital dagsorden for Europa" til at udbrede højhastighedsinternet og udnytte fordelene ved et digitalt indre marked for husholdninger og virksomheder.		

BILAG 2 - EN ARKITEKTUR FOR EUROPA 2020

Overordnet institutionel struktur	Integrerede retningslinjer til fastsættelse af EU's politiske prioriteter, herunder overordnede mål som EU skal nå inden 2020, og som skal omsættes til nationale mål.		
Resultater	<u>Landerapportering:</u> Mål: hjælpe medlemsstaterne med at definere og gennemføre exitstrategier, genskabe makroøkonomisk stabilitet, identificere nationale flaskehalsproblemer og få deres økonomier tilbage til bæredygtig vækst og holdbare offentlige finanser. Tilgang: bedre vurdering af de vigtigste makroøkonomiske udfordringer, som medlemsstaterne står over for, under hensyntagen til afsmitning i alle medlemsstater og politikområder. Instrumenter: rapportering fra medlemsstaterne gennem deres stabilitets- og konvergensprogrammer ledsaget af særskilte, men synkroniserede henstillinger vedrørende finanspolitik i udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammet og vedrørende makroøkonomisk ubalance og flaskehalsproblemer for vækst som led i de overordnede økonomiske retningslinjer (artikel 121, stk. 2).		<u>Tematisk tilgang:</u> Mål: at nå overordnede mål, der er vedtaget på EU-plan, gennem en kombination af konkrete tiltag på EU-plan og nationalt plan. Tilgang: strategisk rolle for de fagspecifikke rådssammensætninger til overvågning af og tilsyn med de fremskridt, der gøres i retning af de vedtagne mål. Instrumenter: rapportering fra medlemsstaterne gennem strømlinede nationale reformprogrammer, herunder information om flaskehalsproblemer for vækst og fremskridt i retning af målene, ledsaget af politisk rådgivning på EU-plan i form af henstillinger som led i de overordnede økonomiske retningslinjer (artikel 121, stk. 2) og beskæftigelsesretningslinjerne (artikel 148).

BILAG 3 - FORESLÅET TIDSPLAN FOR 2010-2012

2010

Europa-Kommissionen

Forslag til overordnet tilgang til EUROPA 2020

Det Europæiske Råds forårsmøde

Aftale om generel tilgang og valg af EU's overordnede mål

Europa-Kommissionen

Forslag til integrerede retningslinjer for EUROPA 2020

Europa-Parlamentet

Strategidebat og udtalelse om integrerede retningslinjer

Ministerrådet

Justering af hovedparametre (EU-mål og nationale mål, flagskibsinitiativer og integrerede retningslinjer)

Det Europæiske Råds junimøde

Godkendelse af EUROPA 2020-strategien, validering af EU-mål og nationale mål og godkendelse af de integrerede retningslinjer

Europa-Kommissionen

Operationel vejledning for de næste trin i EUROPA 2020

Det Europæiske Råds efterårsmøde

Indgående drøftelse af et udvalgt tematisk emne (f.eks. F&U og innovation)

Medlemsstaterne

Stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer

2011

Europa-Kommissionen

Årsrapport til Det Europæiske Råds forårsmøde, udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammer og forslag til henstillinger

Ministerrådet

Gennemgang af Kommissionens forslag til henstillinger, ECOFIN for SGP

Europa-Parlamentet

Plenarmøde og vedtagelse af en beslutning

Det Europæiske Råds forårsmøde

Vurdering af fremskridt og strategiske retningslinjer

Medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, Rådet

Opfølgning af henstillinger, gennemførelse af reformer og rapportering

2012

Samme procedure med specifik fokus på overvågning af fremskridt